

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget går ud på at åbne mulighed for, at offentlige tilskud til etablering af bedriftssundhedstjenester kan tages til indtægt over en 10-årig periode.

Endvidere foreslås det, at bedriftssundhedstjenester, der drives som selskab eller forening, under visse betingelser fritages for beskatning.

Både ligningsloven og selskabsskatteloven er senest ændret ved lov nr. 246 af 9. juni 1982. Denne lov er omtalt i Folketingstidende 1981-82, sp. 6170, 6806, 8822, 9080; tillæg A, sp. 4739; tillæg B, sp. 1255, 1797 og tillæg C, sp. 761.

Efter arbejdsmiljølovens § 13 kan arbejdsministeren fastsætte regler om, at der ved virksomheder, hvor hensynet til de ansattes sikkerhed eller sundhed taler for det, skal oprettes en bedriftssundhedstjeneste. Arbejdsministeren er endvidere bemyndiget til at fastsætte regler om bedriftssundhedstjenesternes opbygning, opgaver, funktion og finansiering.

På grundlag af disse bestemmelser er der fastsat nærmere regler vedrørende bedriftssundhedstjenester ved arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 288 af 22. juni 1978. Af bekendtgørelsen fremgår det således bl.a., at formålet med en bedriftssundhedstjeneste er dels at forebygge arbejdsmiljøskader, dels at fremme de ansattes sikkerhed og sundhed.

Udgifterne i forbindelse med oprettelse og drift af bedriftssundhedstjenester afholdes af virksomhederne. Men med hjemmel i arbejdsmiljølovens § 13, stk. 4, kan der ydes statslige *tilskud til etableringen* af en bedriftssundhedstjeneste. Der kan således ydes statstilskud til forandring og indretning af lokaler, anskaffelse af udstyr og inventar samt til oprettelse af mobile enheder. Efter arbejdsmiljølovens § 13, stk. 5, kan der endvidere ydes kommunale og amtskommunale tilskud til udgifterne i forbindelse med etableringen af bedriftssundhedstjenesten. Det samlede offentlige etableringstilskud må dog ikke overstige 75 pct. af de faktiske udgifter ved etableringen.

De nærmere vilkår for de statslige og de kommunale tilskud til bedriftssundhedstjenester følger i øvrigt af arbejdsministeriets bekendtgørelser nr. 533 af 24. oktober 1978 og nr. 268 af 15. juni 1979, som ændret ved arbejdsministeriets bekendtgørelser nr. 202 og 203 af 28. maj 1980.

Efter gældende regler vil de tilskud, som staten og kommunerne yder til etablering af en bedriftssundhedstjeneste, være skattepligtige for modtageren i det indkomstår, hvori der erhverves endelig ret til dem. Til gengæld vil de afholdte udgifter til etableringen kunne fradrages ved indkomstopgørelsen som driftsudgifter eller kunne afskrives efter de almindelige regler herom. Dette gælder også den del af udgifterne, som dækkes af offentlige tilskud.

I det omfang udgifterne henvises til afskrivning, vil der imidlertid kunne opstå en forskydning mellem tidspunktet for skattepligten af tilskuddene og fradragsretten for de udgifter, der dækkes af tilskuddene. De gældende regler vil således kunne indebære tendens til skattepligtigt overskud i etableringsårene og vil dermed kunne udgøre en likviditetsmæssig belastning for bedriftssundhedstjenesterne.

Det foreslås derfor, at det ved en tilføjelse til ligningslovens § 27 B åbnes mulighed for, at de offentlige tilskud til etableringen af bedriftssundhedstjenester i stedet kan tages til indtægt inden for en 10-års periode efter modtagerens eget valg. Dette svarer til den beskatningsform, der tidligere er indført i relation til visse andre erhvervstilskud, f. eks. investeringstilskud ydet efter egnsudviklingsloven.

Virksomheder kan bl.a. etablere bedriftssundhedstjeneste ved at deltage i et bedriftssundhedscenter eller ved at deltage i en branchebedriftssundhedstjeneste. Ved et bedriftssundhedscenter forstås en tjeneste, der efter aftale betjener virksomheder inden for flere brancher beliggende inden for et afgrænset geografisk område. Ved en branchebedriftssundhedstjeneste forstås en tjeneste, der efter aftale kun betjener virksomheder inden